

Štvrtok 31. týždňa

Lk 15,1-10

Ježiš vidí do srdca

Ak milujem, aj v tom zlom vidím dobro

Ježiša často Židia videli v spoločnosti neviestok a hriešnikov. Vraveli o ňom, že je pijan. Prečo vlastne Ježiš chodil medzi nich. Keby sme ho videli v dnešnej dobe v takejto spoločnosti, čo by sme si asi pomysleli. Niektorí by sa pohoršovali a vraveli by si, keď on môže, prečo nie ja? Alebo niekto by sa začal zamýšľať prečo to tak je a snažil sa nájsť pozitívnu stránku. Ježiš by predsa nešiel medzi nich, aby si užíval, pil a hrešil spolu s nimi. Jediná vec, ktorá ho k tomu viedla bola láska. Chcel im pomôcť nájsť znova nádej na lepší život. Chcel im pomôcť objaviť nový zmysel života, nový cieľ. V prvom rade ho potrebovali oni a nie tí, čo sú už na správnej ceste. Neváhal prísť a hľadať jedného, pre nebo strateného človeka.

Ako je to s nami? Ježiš videl v každom zrníčko dobra. I v tom najväčšom hriešnikovi ho dokázal objaviť. Sami vieme, ako je to veľmi ťažké. Ako je veľmi ťažké objaviť kúsok dobra v tom, kto nám stále ubližuje a striehne na našu chybu alebo slabosť. Je to veľmi ťažké. Ako to Pán Ježiš dokázal. Pomocou akého „ďalekohľadu“ ho dokázal objaviť. Tým ďalekohľadom bola láska. Ježiš nás tak veľmi miluje, že je ochotný znášať duchovné podrazy od nás. Miluje nás aj keď ho mnohokrát podrazíme. Aj keď si mnohokrát vyberieme niečo iné, ale nie jeho. Vždy v nás vidí to dobré a vie, že ešte nie sme stratení pre nebo.

Jedna matka chodila pravidelne navštevovať svojho syna do nemocnice. Mala šesť detí, ale tohoto postihnutého syna mala najradšej. A teraz počúvajme, čo sa raz stalo. „Matka mu vybehla naproti, spustila sa na kolená, aby mu videla priamo do očí. Ale dieťa hľadelo ľahostajne bokom. Keď ho chcela pobožkať, chlapček načiahol ruku a udrel ju po líci. Zaujatý hlukom, ktorý vyvolal, bil znovu a znovu a vždy silnejšie. Ale matka sa celá šťastná pozrela na mňa a so slzami v očiach zašepkala: „ Pozrite, ako sa smeje! Ako sa len smeje!“

Toto dieťa bolo na poľutovanie. Lebo to, čo som videl, bol úbohý človečik, nevyvinutý, duševne nepríčetný. Ale matka v tom škeriacom sa, udierajúcom chlapcovi videla niečo iné, videla v ňom poklad, drahocennosť. A nik nesmel povedať, že preháňa. Nie, ona sama to vedela najlepšie, lebo len ona ho milovala. A len láska pozná dokonalé.“¹

¹ RÖSSLER, M.: *Objav rados*. Bratislava : Lúč, vydavateľské družstvo , 2001, s. 86.

Tak aj Ježiš, keďže nás miluje je ochotný znášať naše údery. Je ochotný, pretože nás miluje.

Ako je to s nami? Sme ochotní vidieť i v najhoršom človekovi kúsok dobra. Iba ten, kto miluje dokáže vidieť dobro a prehliadnuť zlo. Ten, kto miluje, tomu v srdci chýba aj hriešny človek. Nedajme sa oklamať týmto svetom, ovplyvniť predsudkami, ktoré nám zakrývajú zrak a bránia vidieť to dobré. Veď Boh má rád každého jedného. Ježiš sa obetoval za každého. Každý z nás má nárok na spásu. Každý z nás potrebuje pomoc od Krista a hlavne ju potrebujú hriešnici, ktorí sú vystavení stálemu ohrozeniu svojej spásy. Aj k nim v dnešnej dobe prichádza Ježiš a snaží sa ošetriť rany od hriechov. On len kvôli jednému je ochotný opustiť celé stádo. To svedčí o jeho veľkej láske k nám. O jeho nesmiernej bolesti nad stratou jedného, lebo pravá láska bolí a tomu, kto miluje naozaj nie je ľahostajný osud blížneho, tak, ako nie je ľahostajný Ježišovi náš osud na druhom svete. Otvorme srdcia jeho láske a nechajme ju pôsobiť.

Nechajme ju liečiť naše omyly a potom dokážeme aj my vidieť v zlom človekovi to dobré. Presne tak ako Ježiš v nás. Láska odкрýva duchovný zrak a odhaľuje nám pravdu o druhých, ale aj o sebe.

Amen.